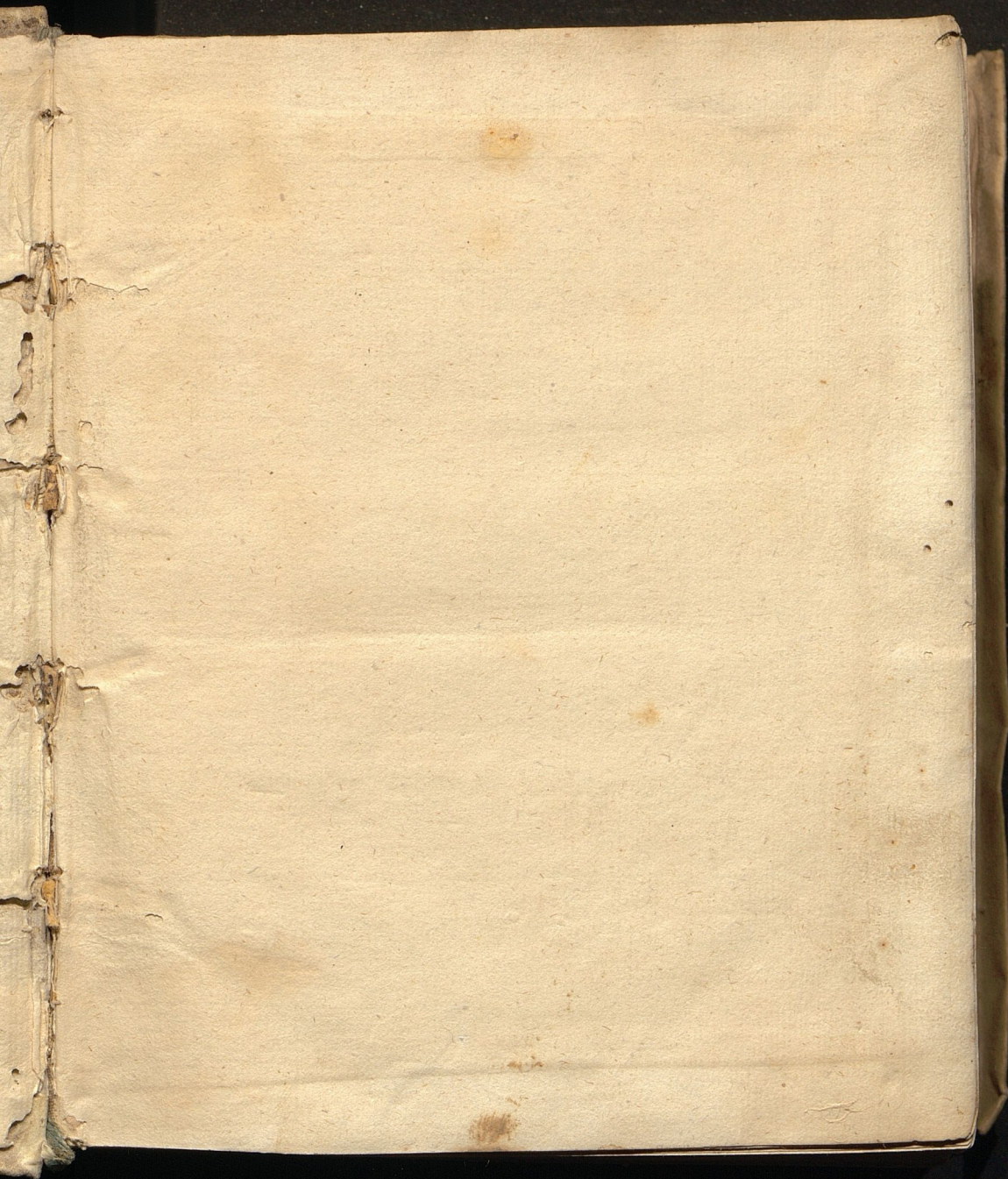

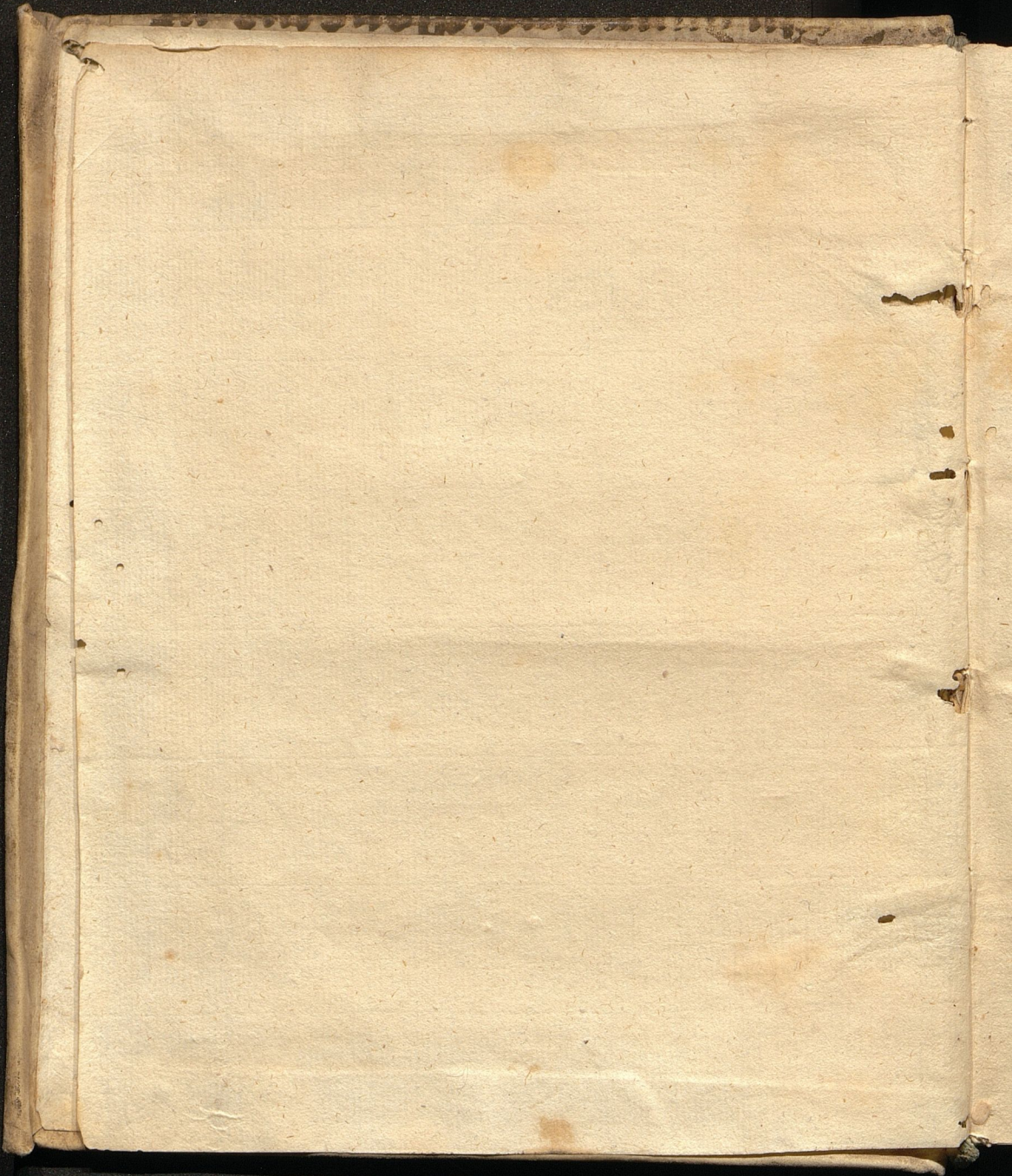
00 1. Bd.

V₉

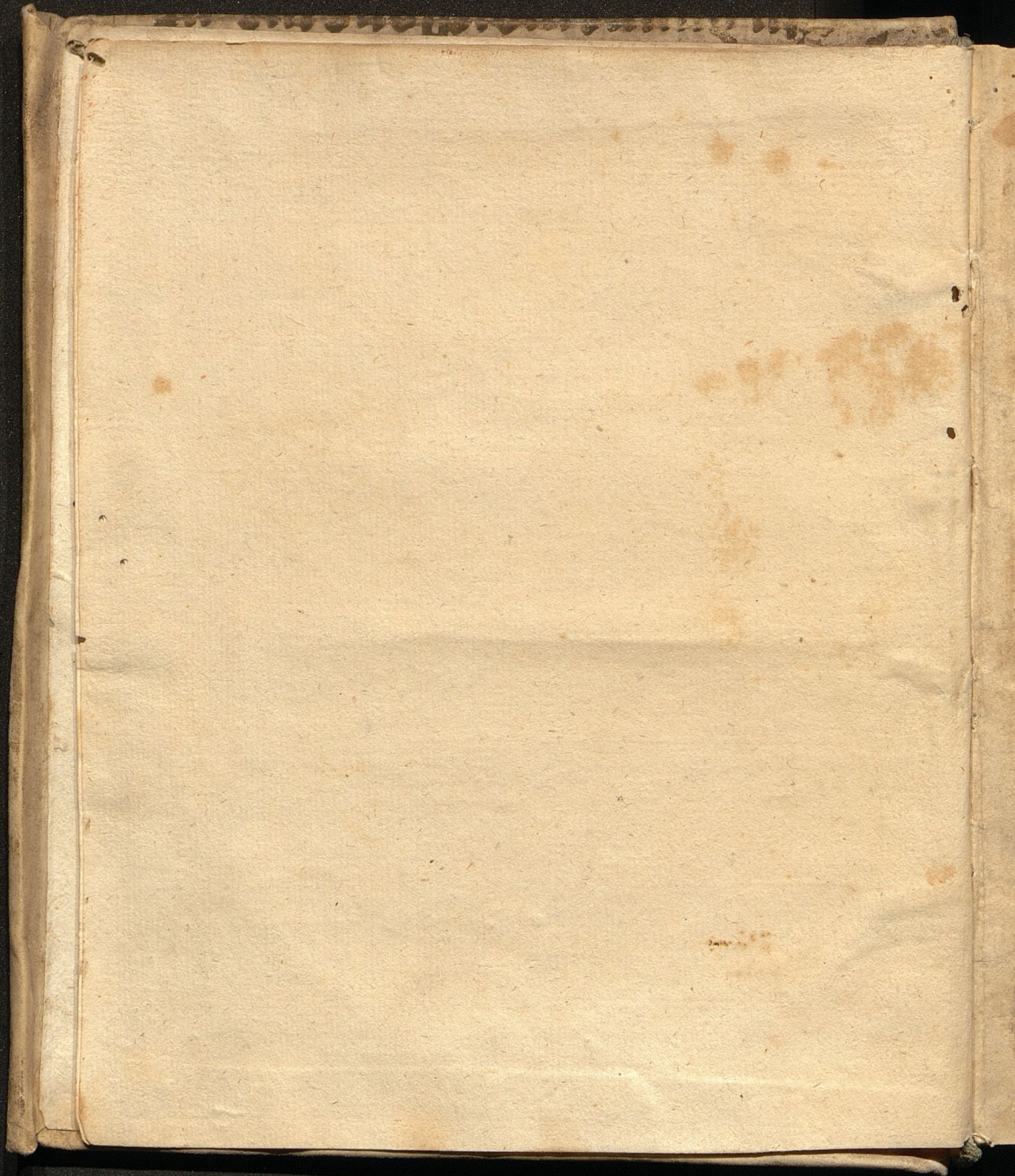
+

17.
Laurentius Rhodomanus
Cheruscus,

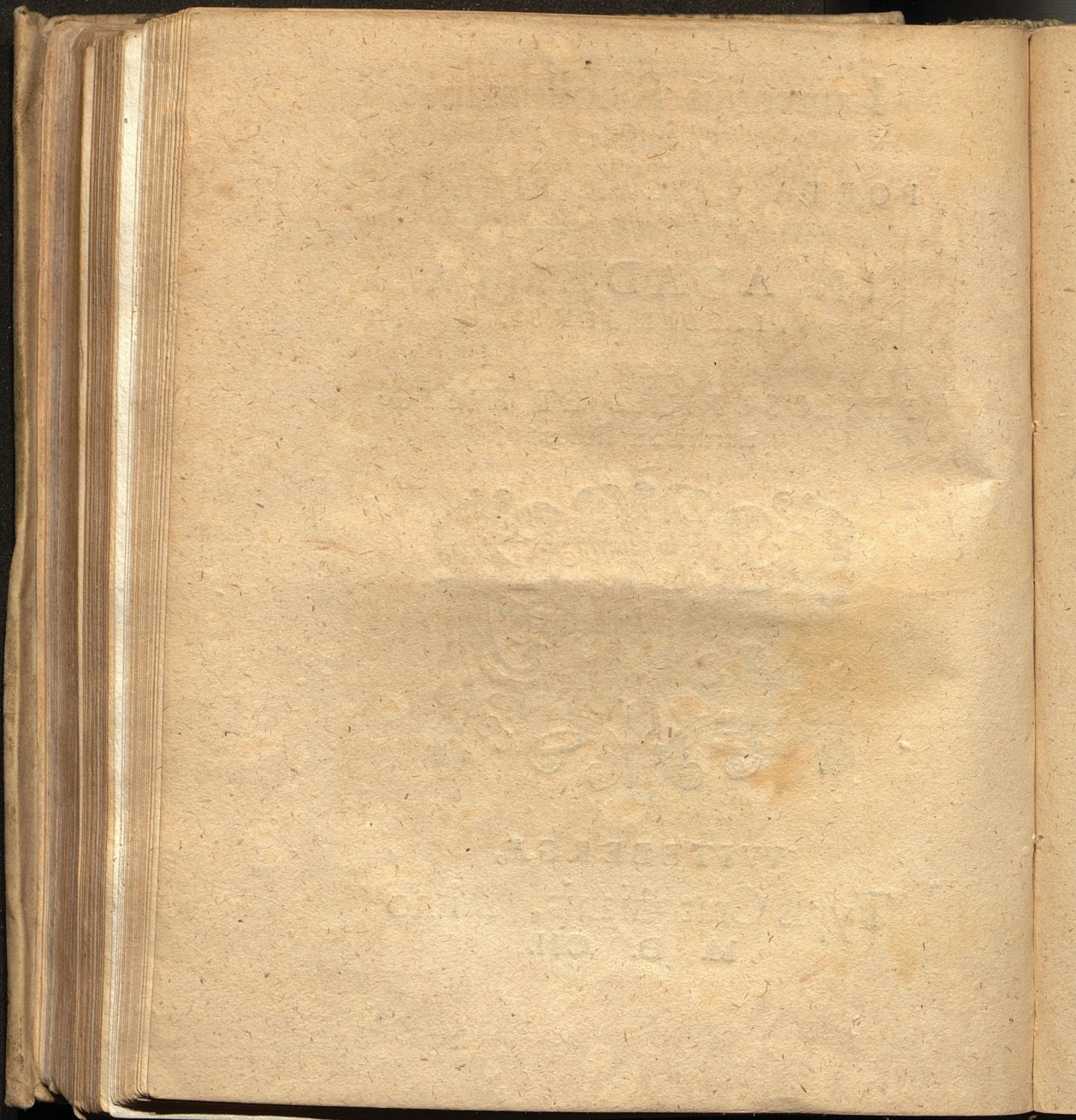
POETA CAESAR. PHILOS.
Magister, & Historiarum Profess. P.

IN ACADEMIA
VVITEBERGENSI,

AD
PHILOSOPHIÆ ET HISTO-
riarum Studiosos.

VVITEBERGÆ,
Typis Cratonianis, Anno
M. D. CII.

Philosophiæ & Historiar.

Studiosis S. P.

RELIOVA EST APVD
Herodoti Musas trium Asiæ Mo-
narcharum longè potentiss. Camby-
sis, Darii & Xerxis historia, qua
reliquas Antiquitatis opes Auctor
expromet. Nam si quis Herodos
tum antiquitatis thesaurum appelli-
tet, verissimum dixisse testimo-
nium iudicetur. Antiquitatem verò hîc non intelligimus
Persiæ dumtaxat, cuius tamen Reges apprimè decantando s
hæ sibi Musæ proposuerunt: Verum etiam Libyæ, Asiæ,
Europæ, & quæ harum finibus continentur, Aegypti, Cyre-
naicæ, Indiæ, Arabiæ, Assyriæ, & gentium Asiæ minoris,
maximè verò Græciæ & Insularum, adde etiam gentium
finitimarum, res vetustas atq; memorabiles. Quarum certè
cognitione nemo destitui volet, nisi qui crassas ignorantie
tenebras serenissimo cognitionis nitore anteponat, aut Sapien-
tiam ex professo repudiet. Sapientiæ autem partem haud
minimam esse vetustatis cognitionem, quis sanè mentis infi-
tias ibit? Hæc est illa ἀνύδω & διδασκαλία, (doctrina extra
periculi aleam posita) quæ efficit, ut ἀπὸ πρῶτου & ἰσθμοῦ
ὀπίσθεν (simul ante & retro videre) queas: ut Diodori Sic.
& Homeri verbis utar. Theologiæ consecratus es. Biblia
igitur

igitur, rectè intelligenda, dextrèq; explicanda, pro scopo habes. At qui hunc assequeris, si obscuriorum, quæ plurima occurrunt, declarationem ab Historiarum luce non mutueris? Profecto qui cum cæterorum vatum, quos divinius Apolline Delphico Numen inspiravit, tum Danielis oracula, absque interprete hoc Græco, (Herodotum puto) intelligi queant, hæud apparet. De alijs jam professionum generibus non dicam, *va pñ dis xeq; blw.* Tametsi bis quæ pulcra sunt & pluries repetere, quis vitio doctori vertat? Dignissimus e- quidem hic Auctor est, propè dixerim necessarius, qui à Studiosis Philosophiæ potissimum audiatur, legatur, repetatur. Sermonè requiris? Quid Herodotéo pulcrius? Quid disertius? Ad illustrationem Ethicæ sententias expetis? En Amal- thææ cornu. Artium cæterarum Exempla venaris? Non exi- gua hic copia. Quid, quod ad politicen, quæ Philosophiæ ultimus quasi finis est, exactius perdiscendam, hic Auctor, si quisquam alius, plurimum adjumenti præbet? Quam graphicè tres reipub. formas, ab Aristotele Polit. III. pro- positas, in Thalia depingit, quæq; optima sit, evidentius illo ostendit. Quantum in consultationibus Sapientiæ ac gra- vitatis! Quod boni Principis officium; quid inter tyran- num & moderatum gubernatorem intersit; quæ bella susci- pienda, quæ omittenda; qua consiliarius Principi fidelitate sit obligatus; quid civis magistratui, & hic illi vicissim de- beat; quis malè consultorum eventus; quis improbè, mali- gnè, sceleratè, inceptatorum progressus & finis; quo successu bella

bella non necessaria terminentur; Quae emulationes, odia
& infestationes, inter ejusdem imperii consortes ac collegas
orianantur; quanta consuetudinis inveteratae tyrannis; Quam
tristes libidinum, incestus, Sacrilegij, & id genus atrocium
facinorum, poenae; quam tetrus ac horrendis saepe odiis & car-
nificinis inter se, nulla sanguinis & affinitatis habita ratio-
ne, familiae nobilissimae grassentur, quam invisae res Deo
superbia, humana se conditione altius extollens; quam foeda
cum ignominia cladeq; insigni prostrigetur; quam salutaris
& necessaria, in capitali gentis aut Civitatis discrimine,
populatum consensio; & inter principes simultatum priorum
extinctio, injuriarumq; apertio; quanta fortitudine deniq;
& constantia salus patriae, & libertas a vita tutanda &
defendenda sit; an non vivis exemplis efficacius docet, quam
exquisitis praecipis argutisq; dissertationibus Philosophi,
suo tamen loco, nec honore nec studio fraudandi. De sar-
ragine multiplici, topiaq; inexhausta, pauxillum hoc decere-
pti. Quod demonstrare ad oculum, ut dicitur, singula-
tim, tam facile esset, quam paginae hujus angustia non per-
mittit. Ad enarrationis autem tempus ista reservantur.
Non Philosophicum ergo tantum & politicum, sed regium
etiam Historicum, merito Herodotum nominemus. Iam
si regibus & imperatoribus, horumq; senatoribus prudenti-
ssimis, ad deliberationum & actionum usus hunc appli-
cari, videtur operae precium, quid nos ad bonarum Artium
disciplinam unice destinati lectionem ejus, tam studiis no-

stris fructuosam, non amplectamur? Quin Deo pro tanto munere gratum testemur animum, quod tam largum eruditæ Sapientie promum nobis ad hanc tempestatem conservavit, mensisq̄ tam benignæ copiam inde præbet.

Certè si absque hoc foret, multa antiquitatis, per universum prope orbem terræ, monumenta æternis demersa tenebris jacerent. Nec enim de secundæ Monarchiæ (ut nostri vocant) principibus quicquam, aut certè parum nobis constaret: Et sic maximam Historia Catholica jacturam fecisset. At hic primus beneficio planè divino exortus est, qui è caligine in lucem res alioquin abstrusissimas produxit: & ingenij sui vigore calamiq̄ industria, à perpetuæ oblivionis velut abysso hæc omnia vindicavit. Hunc ergo bene ceptum bene pertexere nostri deinceps studij erit. Sed quia prolixus nimis Auctor, ideòq̄ moræ diuturnioris, & propterea molestus Auditorum fortè aliquibus videtur: medicinam à tractationis methodo capiamus. Id prius quam aperiatur, quid reliquis deinceps libris Musæ canant, totidem distichis, ut nuper ceptum, concludetur.

- Γ. Αἰγυπτον δαμάσσεις κύρα πάρις ἔρρε θαλάη.
τὰς δὲ Μάγας ὀλέσσει σκήπτρα Δαρειῶν ἔχθ.
- Δ. Ἔθνεα Μελπομένη Σκυθίης Λιθύης τε Πιφάσκει,
ἤθεάτ' αὖ· Περσῶν' ἔθνα καὶ ἔθνα μόθον.
- Ε. Τερψιχόρη ρεχθέντα καθ' Ἑλλάδα, ἔ λυρῶν εἶπαν
αἰτία Περσῶν μῶλον Αρισαγόρεω.
- Σ. Κυδαλίμης Βραχά γυνεας, περσῶν ἔθνη Ἀθήνης
καλεῖτ' Περσῶν ἐν Μασσαίωνι μάχην.

Σ. Ἐρεω

- Z. Ξέρξης συμβαλήντε Πολύμνια καὶ πρὸν αὐτῶν,
Σπάρτης ἢ ἐν εἴναϊς Θερμοπύλαις ἄρετας.
- H. Δάμνα ἢ Ουρανίη Ξέρξης νήεσσι Δαχαιῶν
οἱ περὶ δῆϊος μηϊόωσιν ἄρην.
- Θ. Καλλιόπη δαμνώσι πάνελλῶνες καὶ Ἴωνες
Πέρσας, καὶ Ξέρξην φλέξει ἀθεσμιῶν ἔρωσ.

- III. Cambyses domat Aegyptum, perit ipse, Thalia,
Sublatiſq; Magis sceptræ Darius habet.
- IV. Melpomene gentes Scythiæ Libyæq; recenset
Et mores, bellans quæq; ibi Persa gerit.
- V. Terpsichore cantat tunc gesta per Hellada, & arma
Quæ Persas contra sumit Aristagoras.
- VI. Illustresq; domos Erato, & cum Palladis urbe
Congressos Persas ad Marathona refert.
- VII. Xerxis iter, prius & consulta, Polymnia narrat.
Et Spartæ ad calidas strenua facta Pylas.
- VIII. Classis in Urania Xerxem profligat Achivum:
Hostibus in terra qui nova bella parant.
- IX. Ut Græci subigant Persas atq; Iones, edit
Calliope : Xerxis quamque nefandus amor.

Quam exiles capse, quæ tantum reliquæ historie apparatum continent! At evolvendus est, & luci exponendus. Qua nam ratione? Compendiaria, ut ab initio institutum Vt enim longum iter maturius peragas, uni Regioni & Civitati non diu immorandum, nec varia hic illic diverticula querenda; sed rectâ procedendum; Et si quæ monstrantur Compendia, præ ambagibus quamlibet amœnis & jucundis amplectenda: ita in magno progredi Auctore consultum videtur.

Adesto

Adeste igitur antiqui tatis Historice Studiosi, adeste
frequentes: ut curriculum quod restat, Compendiaria dein-
ceps via, unoq; tenore, absq; interruptione, continuetis me-
cum. Quod sine ulla fiet molestia, auscultandi modo animum
& alacritatem vobiscum afferatis. Cum enim hæc insti-
tuta sit prælectionis ratio, ut intra metas singulorum Ca-
pitum se contineat, & quæ notationem aliquam postulant,
obiter moneantur, non video, quid gravare quemquam
deinde possit, si aures tantum vacuas, mentemq; attentam
commodare, ad horule spacium, non grave sibi ducat. Cras
autem, cum Itepergemus, Valete. VVitebergæ, Anno
M. D. CII. Kal. Sextil. P. P.

153456

ULB Halle
002 677 407

3

VD 77

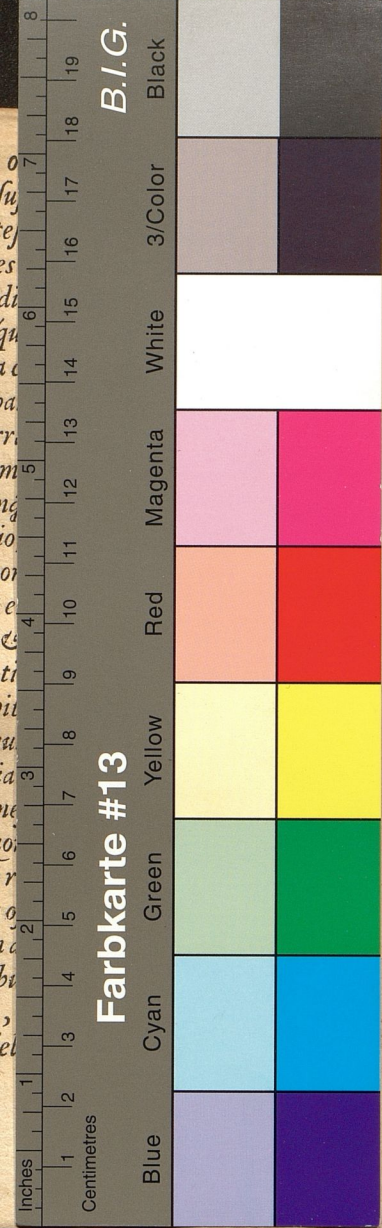
Communicantes. Sanctis sanctis. in spiritu

Communicantes et noctem ul' diei
sacratissimā celebrantes. qua bea-
re incorpata virginitas. huius mundi
salvatore. Sed et memoriā venerantes
vniuersi eiusdem gloriose semp vir. p'imus mar-
tris eiusdem dei. et dñi nri ihu xpi. Sed et
torū apostolorū tuorū

Communicantes. et diem sacratissimū celebra-
tes. quo unigenitus tuus in tua tecū gloria. cum
nris in ueritate carnis nostre uisibiliter carere
apparuit. Sed et memoriā

Communicantes et diem sacratissimū celebra-
tes. quo dñs noster ihc xpc pro nobis est
Sed et memoriā. **H**anc igit oblationem

17.
Laurentius Rhodomanus
Cheruscus,

POETA CAESAR. PHILOS.
Magister, & Historiarum Profess. P.

IN ACADEMIA
VVITEBERGENSI,

AD
PHILOSOPHIÆ ET HISTO-
riarum Studiosos.

VVITEBERGÆ,
Typis Cratonianis, Anno
M. D. CII.

